

Константин Величков

XI. Облени с бляск и злато...

Облени с бляск и злато, спят се вълните,
спят бреговете в своите синева:
кат в храм молитвен-на гърдите
със упоенье климвам аз глава.

От ширния простор едва чут глас
в душа ми тихо, кротко се разлива
кат песента на майка, в нощен час
детенцето си нежно що приспива.

Ни жал, ни скръб сърцето не терзай;
кат роб след своето освобождение
в мечти от радости и наслаждение

то носи се, трепери и сияй.
О, тоз вълшебен час на мир, забвение
да би могъл да няма нивга край!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6343>]